

Bij de rassenkeuze voor snijmaïs

Waarschijnlijk eerder dan in andere jaren zullen veehouders bezig zijn met de rassenkeuze voor snijmaïs. Voor 15 februari zullen ze namelijk bij RVO moeten aanmelden op welke percelen ze maïs gaan telen. Maak bij een bezoek klanten daarop ook attent. Nog een punt om dit jaar op te letten: pas vanaf 15 maart mag er op deze percelen mest worden uitgereden. Daarmee is wel de verplichte

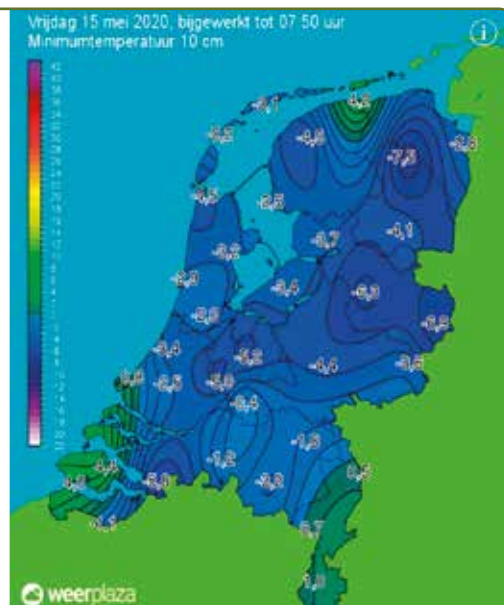
rijenbemesting voor maïs uit beeld verdwenen. Gebleven is de verplichte teelt van een vanggewas na de maïs met daarbij de opdracht om deze voor 1 oktober te zaaien. Dit kan door gelijk met de maïs al een groenbemester te zaaien of daar ongeveer in het vijf- tot zesbladstadium een vanggewas onder te zaaien. Wie dat niet doet, zal voor 1 oktober de maïs van het land moeten heb-

ben en een vanggewas moeten zaaien. Sinds deze regel er is, hebben we twee keer op rij een warme en droge nazomer gehad en leverde dit geen problemen op. Toch blijft het advies om voor deze percelen voor een vroeg of zeer vroeg ras te adviseren. De natuur blijft immers grillig, dus het kan ook anders zijn en dan is het maar afwachten of de maïs op tijd rijp is.

2020 WAS WEER BIJZONDER

Goed om te realiseren bij het terugkijken op de resultaten van afgelopen jaar is dat ook dit een bijzonder maïsjaar was. Dat begon al bij het zaaien, toen het vooral erg droog was. Op vele plaatsen is er daarom berekend om de maïs aan de gang te krijgen. Een tweede hindernis was de nacht van 15 mei. Toen vroom het ongewoon hard voor mei, met op klomphoogte in de maïsgebieden vier tot zeven graden vorst. Het gaf op veel percelen flinke schade. Daarna volgden een redelijk gewone juni- en julimaand, al bleef het in een aantal gebieden erg droog. Dat

leidde vooral in augustus tot schade toen het weer zeer warm en zonnig was, met ook 's nachts uitzonderlijk hoge temperaturen. Het zorgde ervoor dat veel maïs heel snel afrijpte en dat er al begin september werd geoogst. Op veel plaatsen was het zelfs te droog, met een tegenvallende opbrengst als gevolg. Voor de bedrijven die kozen voor het zaaien van een vanggewas na de oogst pakte het seizoen daardoor weer goed uit. Wel werd het vanggewas vaak in een veel te droog zaaibed gezaaid en kiemde het zaad pas in de loop van oktober.

MEER SNELLE LENTE ROGGE

Om tot een optimale ruwvoerproductie van eigen land te komen, adviseert KWS om als vanggewas bij maïs te kiezen voor Snelle Lente Rogge. Dit is een snel groeiende hybride bladrogge waarvan veehouders in de loop van april een mooie snede met ongeveer 4,5 ton droge stof kunnen oogsten. Daarmee oogst je aanvullend op de snijmaïs extra eiwit, wat helpt om als veehouder meer eiwit van eigen land te halen. Gemiddeld verwacht KWS dat je daarmee nog 600

tot 900 kilogram ruw eiwit oogst. Om dat te bereiken, is het wel nodig om al in februari een kleine stikstofbemesting te geven. Op deze manier is het vanggewas voor de veehouder geen kostenpost, maar een opbrengst. Op die manier kan hij ook voldoende investeren in het gewas en de loonwerker ook een goed zaaibed laten maken. Als loonwerker is met name de extra oogst aantrekkelijk. Wel moet daarna snel worden bemest, het gewas worden ondergeploegd en de maïs worden gezaaid. Het advies is altijd om te kiezen voor een tijdig afrijpende maïs. Voor het noorden van het land adviseert KWS PRIXDOR, PAPAGENO, AUTENS of MAGNET en voor het zuiden en midden GENIALIS, JOHANINIO, BENEDICTIO of CO-RAZON. Deze rassen zijn volgens KWS tijdig rijp in de korrel en garanderen daarmee een goed afgerijpte, kwalitatief goede opbrengst.

KWS WIL VEEHOUDER AAN HET STUUR

Om veehouders bewust te maken van wat ze kunnen verdienen met het optimaal benutten van het eigen land komt KWS met een speciaal rekenprogramma. Met Seed2Feed en daarin Farmdesk introduceert het bedrijf een eigen rekentool waarmee veehouders zelf kunnen zien waar ze economisch en technisch staan, waarmee ze zelf de rantsoenen kunnen optimaliseren, zelf het beste voedergrassen kiezen en hun voervoorraad kunnen managen. Jan Bakker van KWS ziet dit als een hulpmiddel waarmee bedrijven minder afhankelijk worden. “Tot nu toe zijn er voor de veehouder geen programma’s waarmee hij zelf een rantsoenberekening kan doen. Daarvoor is hij afhankelijk van de voerleverancier en daarbij kan hij niet zelf aan de knoppen draaien. Die leverancier bepaalt welke gegevens je erin stopt en hoe er wordt gerekend, maar wat dat betekent voor de kostprijs neemt die vaak niet mee of wordt niet met zoveel woorden gezegd.”

Meer inzicht in zijn kostprijs kan de veehouder straks krijgen met een zijn eigen programma, stelt Bakker. “Wij denken dat een veehouder ernaar moet streven dat zijn voerkosten beperkt blijven tot tien tot twaalf cent per kilogram melk, inclusief de produc-

tiekosten voor zelf geteeld voer. Veehouders die dat realiseren en die ook kostenefficiënt omgaan met vaste kosten, zoals stalling, melkmachines en arbeid, kunnen overleven bij melkprices van 20 tot 22 cent”, zegt Bakker. Hij denkt dat veehouders met deze bedragen moeten rekenen om zelfs bij nog verder dalende en sterk fluctuerende zuivelprices te kunnen overleven.

Met het Farmdesk-programma kunnen veehouders zelf binnen de bedrijfssituatie kijken welke invloed bepaalde beslissingen hebben op de kostprijs, bijvoorbeeld wat er gebeurt als hij meer krachtvoer geeft of als hij een heel andere invulling van zijn bouwplan kiest. Daarbij kan hij zelfs de mogelijkheid om derogatie achterwege te laten berekenen. Veehouders die met het programma gaan rekenen, krijgen daarbij in het begin ondersteuning van een adviseur van KWS. Voor het gebruik van het programma moet een veehouder wel betalen. Inclusief advisering komt dat uit op ongeveer € 700,- per jaar. Wel is het mogelijk om eerst een paar maanden gratis te starten om te ontdekken of het wat is. Voor loonwerkers kan het handig zijn om mee te kijken en zo samen na te denken over de beste keuze binnen een bouwplan.

LG MAISSERVICE 63 KEER GEBRUIKT

Ruim duizend telers registreerden zich vorig jaar voor de LG MaisService tegen vogelvraat. Dit is een garantieprogramma voor telers die gebruik maken van LG-zaad met de Starcover-Force zaadcoating. Deze coating bevat een zogenaamde biostimulant, die zorgt voor een vlotte begingroei, en Force, een middel tegen schade door ritnaalden. Daarnaast heeft het een bijwerking tegen vogels. Deze combinatie is volgens LG genoeg om vogelschade te voorkomen. Om eventuele twijfel weg te nemen, is er de LG MaisService. Om daarvan gebruik te kunnen maken, moeten telers hun LG maisaankoop voor 1 op de website van LG voorregistreren. Wie daarna toch vogelschade heeft, krijgt van LG nieuw zaaizaad voor het over- of bijzaaien.

In 2020 hebben 63 telers schade gemeld. Slechts een klein deel bleek uiteindelijk veroorzaakt door vogelvraat. Meer dan 75 procent was het gevolg van uitval door een slecht tot matig zaaibed of door een te vroege of te late zaai. Allemaal kregen ze wel hun schade vergoed.

NIEUWE ZETMEELLIJN VOOR LG

Om maïs nog beter af te stemmen op de behoefte van de veehouder heeft LG met StarPlus een nieuw kenmerk gelanceerd. Deze StarPlus-lijn bestaat uit rassen die veel zetmeel hebben met een relatief hoog gehalte onbestendig zetmeel. Dit is volgens Jos Groot Koerkamp van LG vooral belangrijk voor bedrijven met weinig maïs in het rantsoen. "Op die bedrijven is het belangrijk om maïs met veel onbestendig zetmeel te kunnen voeren. Onbestendig zetmeel wordt afgebroken in de pens en geeft daar veel energie. Dat gaat goed samen met de vertering van het gras in de pens. Door die combinatie is er een beter evenwicht in de pens en dat resulteert in een betere benutting van het eiwit (stikstof) uit gras en in minder methaanvorming. Dat past dan weer goed bij de klimaatdoelstellingen."

Om vast te stellen welke rassen relatief veel onbestendig zetmeel hebben, heeft LG een vierjarig onderzoek gedaan. Daaruit blijkt dat de hoeveelheid onbestendig zetmeel tussen rassen ongeveer acht procent varieert. Gemiddeld is de hoeveelheid onbestendig zetmeel bij de oogst ongeveer zeventig procent. Uit het onderzoek blijkt dat dit bij eenzelfde drogestofpercentage gemiddeld wel vijf procentpunten hoger kan zijn.

De verschillen ontstaan volgens Groot Koerkamp door het gebruik van andere lijnen in de veredeling. In Nederland hebben we een combinatie van flint- en dent-hybrides. Het dent-type zorgt daarin voor het onbestendige zetmeel en de flint-factor zorgt voor voldoende vroegheid. Doordat we nu dent-types krijgen met voldoende vroegheid kunnen we dat aandeel verhogen en krijgen we ook een hoger aandeel onbestendig zetmeel."

In elke vroegheidscategorie heeft LG rassen met

EUROPEES RASSENONDERZOEK IS TERUG

Na een jaar afwezigheid is het zogenaamde Europese rassenonderzoek terug. Nadat Delphy vorig jaar stopte met dit programma heeft de oude organiserende instantie Agro Transfer Seed dit weer opgepakt. Voor dit onderzoek kunnen kwekers in Europa toegelaten rassen aanmelden om ze te testen onder Benelux-omstandigheden. Daarbij bestaat de mogelijkheid om per regio de resultaten van een ras te bekijken. Onderscheidend van het CSAR-programma is dat de rassen hier niet op een vast moment worden geoogst, maar op het moment dat ze in die regio rijp zijn.

Nieuw is wel dat de maïs alleen nog als korrelmaïs wordt geoogst. Dit geeft volgens Agro Transfer Seed de beste inschatting van de mogelijkheden van een ras, omdat de korrel grotendeels de voederwaarde bepaalt en laat zien hoe vroeg het gewas rijp is en je het kunt oogsten.

De resultaten zijn te vinden op www.agrotransferseed.com.

het Starplus kenmerk. LG 31.205, LG 31.207, LG 31.219 en aankomende LG Emeleen in de zeer vroege tot vroege groep. Bij de ultravroege rassen zijn dit LG Conclusion LG Asgaard en LG Resolute en in de middenvroege is dat LG 31.276.

NIEUWE RASSEN

KWS is dit jaar de grote vernieuwer van de aanbevelende rassenlijst. Deze zaadproducent kweekte zes van de elf nieuwe rassen. De andere rassen werden ontwikkeld door Limagrain, MAS Seeds en Freiherr von Moreau Saatzucht. Opvallend is dat er weinig uitschieters zijn waarmee echt een stap vooruit wordt gezet.

Vroege tot zeer vroege rassen

Bij de vroege tot zeer vroege rassen, momenteel het belangrijkste deel van de lijst, vinden we de meeste nieuwe rassen. Hier zijn zes nieuwe aanbevolen rassen. Vijf daarvan zijn afkomstig van KWS. Het gaat dan om Papageno, Rancador, AgroMilas, Saltare en Benefito. Papageno is de vroegste, met de hoogste drogestof- en zetmeelopbrengst. De andere vier maken de lijst vooral breder en hebben niet echt onderscheidende kenmerken. Qua stevigheid scoort Benefito net iets beter dan de rest. Limagrain vult de lijst verder aan met Bobbey, een ras dat er qua opbrengst iets bovenuit steekt in deze groep. Het is wel iets minder vroeg.

Bij de middenvroege en middenlate rassen zijn er drie nieuwkomers: Milkmax, LG 31.245 en Sudress. Milkmax van Mas Seeds is het vroegste nieuwe ras in deze groep en heeft een gemiddelde opbrengst. Het nieuwe maisras van Limagrain is iets later, maar heeft een mooie opbrengst. De LG 31.245 is met de hoogste plantlengte een mooi ras voor de verkoop. In opbrengst is het gemiddeld. Sudress van Freiherr von Moreau Saatzucht is een relatief laat ras, dat past bij telers die de maïs lang willen laten staan, maar wel kiezen voor onderzaai. Dat kan ook omdat het vooral uitblinkt in stevigheid.

Korrelmaïs

Bij de aanbevolen rassen voor korrelmaïs en Corn Cob Mix zijn er twee nieuwkomers. LG 31.219 hoort tot de best scorende qua opbrengst en combineert dat met veel massa en is dus ook bruikbaar als snijmaïs. KWS Gustavius is de laatste qua vroegheid, maar heeft wel een goede opbrengst en sterke landbouwkundige eigenschappen.

De rasverschillen in % onbestendig zetmeel

Gecorrigeerd zetmeel bij 36% ds (lijn) en % onbestendig zetmeel in pens na 2 uur (staaf)

